

B.

Mødet den 12. Juli 1923.

(For lukkede Døre).

1. (J. Nr. 328—1923). Indstilling fra Sygehusudvalget angaaende **Ansættelse af en assisterende Læge ved Tuberkulosehospitalet og Radiumstationen.**

Følgende Indstilling forelaa:

»Det forventes, at den ny Tuberkuloseafdeling paa Kommunehospitalet kan tages i Brug til 1. September d. A., og man foreslaar, at der her fra nævnte Tidspunkt ansættes en assisterende Læge.

Vedkommende skal ogsaa gøre Tjeneste paa Hospitalets Røntgen- og Radiumstation, da Arbejdet paa sidstnævnte Afdelinger er vokset stærkt, særligt i det sidste Aar. Udgiften ved ovennævnte Foranstaltning er i Henhold til Lønregulativet for »Foreningen af yngre Læger« 4320 Kr. aarlig samt fri Station.«

K. M o u s t e n forelagde Indstillingen. Udvalget var klar over, at naar man fik Tuberkuloseafdelingen, skulde der nogen Lægeassistance til, men der blev næppe fuldt Arbejde til en Mand, hvorfor han skulde beskæftiges lige saa meget paa Røntgenafdelingen. Arbejdet paa denne var steget meget stærkt; i 1918—19 var der ca. 700 Undersøgelser og 1100 Fotograferinger, medens der sidste

Aar var 1300 Undersøgelser og 3400 Fotograferinger. Det var derfor nødvendigt at faa nogen Assistance der, særlig da ogsaa Radiumstationen havde givet mere Arbejde. Der var sket Henstilling til Bestyrelsen for Radiumsfondet om at betale noget af vedkommende Læges Løn, f. Eks. $\frac{1}{4}$ eller ca. 1000 Kr., men de ønskede Spørgsmaalet udsat til Landsmødet i Efteraaret. Hvis Indstillingen vedtoges, kunde man faa en Mand, der kunde blive i Pladsen i 2 Aar.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 332—1923). Indstilling fra Skoleudvalget angaaende **Ansættelse af en Assistent ved Skoletandklinikken.**

Følgende Indstilling forelaa:

»Udvalget kan slutte sig til foranstaaende Indstilling fra Skoletandlæge Hauerbach og foreslaar det ærede Byraad at konstituere Tandlæge Frk. J. U. Poulsen som Assistent paa Skoletandklinikken fra 15. August d. A. at regne med Aarsløn 5200 Kr. og Dyrtidstillæg som for en ugift.«

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 325—1923). Indstilling fra Skoleudvalget angaaende **Studiehjælp til 3 Studenter ved Marselisborg Skole.**

Følgende Indstilling forelaa:

»Idet Skoleudvalget herved til det ærede Byraad fremsender vedlagte 3 med Rektor J. K. Larsens Erklæring forsynede Ansøgninger om Studiehjælp, skal man udtale følgende:

Byraadet tilstod i Fjor 3 Studenter, som med fortrinligt Resultat havde taget Eksamen ved Marselisborg Skoles Gymnasium, en Understøttelse paa 60 Kr. maanedlig i de 2 første Studenteraar fra 1. September 1912 at regne med

Tilføjende, at man gik ud fra, at de 3 Studerende vilde føle sig moralsk forpligtede til at tilbagebetale det modtagne Stipendium, naar de efter tilendebragt Studium blev i Stand dertil.

Som det fremgaar af de med de 3 Ansøgningsfølgende Eksamensbeviser har Wilhelm Nissen taget Eksamen med ug÷ i Gennemsnit (7,62), Aksel Møller Jensen med ug÷ (7,62), og Mejnhardt Nielsen med mg÷ (6,47).

Skoleudvalget indstiller herefter til det ærede Byraad, at der tilstaas de to førstnævnte Ansøgere, der har taget Eksamen med Udmærkelse, samme Stipendium, som tilstodes de 3 Ansøgere i Fjor, altsaa 60 Kr. maanedlig i 2 Aar fra 1. September 1923 at regne.

F o r m a n d e n anbefalede Indstillingen.

Indstillingen vedtoges.

4. (J. Nr. 322—1922) **Andragende fra Brandsvend N. Christensen om anden Beskæftigelse ved Kommunen.**

F o r m a n d e n oplyste, at Sagen tidligere havde været sendt til forskellige Udvalg med Forespørgsel, om de kunde skaffe vedkommende Arbejde, men hidtil havde der ingen ledige Pladser været. Nu var den Mand, som Udvalget for Bygninger og Inventar havde til Opsyn ved Barakkerne, blevet uarbejdsdygtig, og Budet ved Bygningskommissionen var død; man havde saa ment at kunne kombinere de to Pladser og derved skaffe Manden anden Beskæftigelse. Erklæringen fra Brandkommissionen gik ud paa, at Manden var ganske uskikket til at være Brandsvend, og det var vist ganske rigtigt. Udvalget og Kommissionen havde imidlertid ikke tilstrækkelig Penge at raade over til at udrede Mandens Løn, som jo skulde være den samme som hidtil, idet der kom til at mangle

500 Kr., og dette Beløb maatte altsaa bevilges paa anden Maade.

V a l d. P e d e r s e n anbefalede Forslaget. Manden kunde ikke bestride Arbejdet som Brandsvend, men mente selv, at han var for god til at pensioneres, og det var al Ære værd. Angaaende Lønnen kunde der jo blive Spørgsmaal om, hvorvidt han vedblivende skulde have Erstatning for forskudt Arbejdstid og Uniform, men det kunde man jo forhandle med ham om.

F o r m a n d e n mente ikke, at disse Ting kunde komme i Betragtning her.

Sagen tilstilledes Bygningskommissionen til Afgørelse.

5. (J. Nr. 28¹—1923). **Meddelelse fra Hjælpekassen om Beslutning m. H. t. Udbetaling af Hjælp til Arbejdsløse.**

Følgende Skrivelse forelaa:

»I Henhold til Resultatet af Fællesmødet den 30. Juni d. A. undlader Bestyrelsen ikke at meddele det ærede Byraad, at Bestyrelsen i sit Møde den 4. ds, har vedtaget foreløbig at fortsætte med Udbetaling af Understøttelse til de Arbejdsløse efter samme Regler som hidtil, idet man formener, at de 47000 Kr., som man har til Rest af det paa Budgettet opførte Beløb af 75000 Kr., i Forbindelse med en Overføring fra forrige Aar paa ca. 38000 Kr., vil, hvis ikke andre Forhold træder til, kunne strække til længe.

I de forløbne 3 Maaneder har man brugt ca. 10000 Kr. pr. Maaned til dette Formaal.«

A n d r. C h r i s t e n s e n erklærede, at det ikke var nogen Indstilling, men blot en Meddelelse fra Hjælpekassen, og den gav ikke noget korrekt Billede af, hvad der var passeret, idet den henviste til Resultatet af et Møde mellem Byraadsudvalget og

Hjælpekassens Forretningsudvalg; for dette Møde førte netop ikke til noget Resultat. Hjælpekassen burde være kommet med en virkelig dokumenteret Fremstilling af, hvilke Understøttelser den gav. Forholdet var det, at naar der kom Meddelelse fra Ministeriet om, at nu kunde de og de Fag ikke længere faa fortsat Hjælp, saa løb en Del af dem ganske stille over paa Hjælpekassen. Det var en Forudsætning, da Budgettet blev lagt, at der skulde administreres saaledes, at de bevilgede Penge kunde slaa til; men det lod sig næppe gøre efter den Administration, som fandt Sted i Øjeblikket. Saa vidt man kunde forstaa, var der et Overskud fra i Fjor paa 38000 Kr., og Hjælpekassen mente nu uden videre at kunne overføre dette Beløb paa indeværende Aars Budget. Taleren kunde maaske gaa med hertil, men det burde i hvert Fald først have været forelagt Byraadet, for dette Beløb skulde lige saa vel som andre Beløb bevilges først. Taleren kunde altsaa gaa med til, at Hjælpekassen faar Lov til at bruge de 38000 Kr. i Aar, men samtidig maatte Byraadet tilkendegive Hjælpekassen, at Pengene skal slaa til.

S. P e t e r s e n kunde ikke tiltræde Overretssagførerens Forslag om, at Pengene absolut skal slaa til, for man vidste ikke paa Forhaand, hvad der kunde indtræffe, og hvis Arbejdsløsheden blev særlig stor i Aarets Løb, var disse Mennesker nødt til at gaa til Hjælpekassen. Det var dog rimeligt, at Hjælpekassen havde Ret til at bruge de Penge, som den havde sparet sidste Aar. Taleren vilde henstille at tage Sagen til Efterretning, og skulde der senere komme Krav fra Hjælpekassen, maatte Byraadet være lydhørt overfor dem.

M. C. F a l k konstaterede, at der var sket en væsentlig Forskydning, siden det nævnte Møde af-

holdtes, idet Hjælpekassens Bestyrelse ikke dengang var enig om, at de opsparede Penge maatte bruges, medens der nu var blevet Enighed derom. Det passede ikke, at de Folk, som blev nægtet Arbejdsløshedsunderstøttelse, gik over paa Hjælpekassen. Aarhus var en af de Kommuner, som havde flest Arbejdsløse, men de ønskede intet andet end at faa Arbejde og tog fat paa hvad som helst, der tilbød sig. Men naar der intet Arbejde var at faa, havde de Ret til at faa Understøttelse af Hjælpekassen. Hvis Hjælpekassen kunde klare sig med det bevilgede Beløb, maatte det siges at være godt.

M. S i m o n s e n anbefalede at imødekomme Hjælpekassens Andragende uden den af Hr. Andr. Christensen foreslaaede Tilføjelse. Andragendet var enstemmigt fra Hjælpekassens Side, og det burde være Betyggelse nok. At Hjælpekassen i Fjor havde opsparet 38000 Kr. viste netop, at den søgte at økonomisere og ikke administrerede ud fra det Synspunkt, at det gjaldt om at bruge alt, hvad der var bevilget. Hjælpekassen burde efterhaanden afløse Fattigvæsenet, saa ingen behøvede at komme derunder, som ikke fortjente det; det var baade en Besparelse for det offentlige og det bedste for de understøttede selv.

A n d r. C h r i s t e n s e n havde ikke udtalt, at alle de udelukkede gik over paa Hjælpekassen, men at en Del af dem gjorde det, og det viste jo Hjælpekassens egen Meddelelse, som gik ud paa, at der til saadanne Folk anvendtes 10000 Kr. pr. Maaned; det kunde Hjælpekassen ikke gøre alene med de bevilgede 75000 Kr., men ved at anvende ogsaa de 38000 Kr. fra i Fjor. Taleren havde ikke troet, det var god Latin i Byraadet, at det, man havde sparet paa et Budget det ene Aar, kunde man uden videre bruge det næste Aar; men

Beløbet kunde selvfølgelig bevilges, og Taleren kunde i dette Tilfælde gaa med dertil. Enigheden i Hjælpekassens Forretningsudvalg strakte sig ikke længere end til Anvendelsen af disse Penge. Fordi man sagde til Hjælpekassen, at den ikke kunde vente at faa mere end dette Beløb, var det jo ikke aldeles udelukket, saa der skete ingen Skade derved.

M. S i m o n s e n hævdede, at en saadan Bemærkning var krænkende for Hjælpekassen og tillige ganske ubegrundet. Naar Hjælpekassen nu søgte om at maatte bruge de opsparede Penge, havde den dermed erkendt, at Pengene skal bevilges.

A n d r. C h r i s t e n s e n kunde ikke se, at det var nogen Fornærmelse mod Hjælpekassen at sige, at disse Penge maatte de bruge; for det var dog Byraadet, som ifølge Loven skulde bevilge Pengene.

A. B i t s c h havde haft den Ære at sidde i Hjælpekassens Bestyrelse en Periode, og det daværende Byraad saa meget forstaaende paa Hjælpekassens Arbejde, hvilket tjente haade Byraadet og Hjælpekassens Administration til Ære. Taleren havde altid haft den Opfattelse, at den kommunale Hjælpekasse i Aarhus administrerede ikke blot fornuftigt, men ogsaa i Overensstemmelse med Byraadets Opfattelse, selv om der aldrig fra Byraadets Side havde været foreskrevet Regler for, hvorledes Administrationen skulde være. Kommunalbestyrelsen var sikkert bedst tjent med vedblivende at stille Hjælpekassen lige saa frit som hidtil; det vilde være uheldigt at sætte Bom for dens Handlefrihed, og derfor burde der ikke stilles saadanne Betingelser, som Hr. Andr. Christensen foreslog.

V a l d. P e d e r s e n havde opfattet det saaledes, at der forelaa en Meddelelse fra Hjælpekassen om, at man havde sparet disse Penge i Fjor, og dem agtede man nu at bruge paa den Maade.

Det maatte Byraadet tage til Efterretning, for Beløbet var engang bevilget, og Hjælpekassen var suveræn m. H. t. de bevilgede Midler og kunde raade over dem, som den vilde. Skulde der saa yderligere Midler til, maatte Byraadet jo snakke med. Taleren vilde derfor henstille at tage Meddelelsen til Efterretning.

M. Simonsen syntes, at Hr. Andr. Christensen viste en mærkelig Mistillid til de Folk, som hans Parti selv havde valgt ind i Hjælpekassens Bestyrelse. En saadan Mistillid sporede man ofte fra konservativ Side overfor deres egne Folk, men der burde dog være et vist Tillidsforhold, saa man kunde føle sig betrygget, naar et Forslag var tiltraadt af ens egne Meningsfæller.

Formanden kunde ikke rigtig forliges med den Tanke, at naar et Beløb er bevilget paa et Budget, har man Ret til uden videre at overføre det til næste Aar. Hvis man gennemførte dette i de forskellige Udvalg, kom man galt op at køre. Taleren vilde henstille at tage Sagen saaledes, at Byraadet er indforstaaet med, at Hjælpekassen anvender de 38000 Kr. sammen med det i Aar bevilgede, idet man udtaler Haabet om, at Hjælpekassen som sædvanlig vil forvalte Pengene paa en sund og fornuftig Maade.

Marius Geertsen sluttede sig til Borgmesterens Forslag.

Andr. Christensen havde heller ikke noget derimod, for nu var jo Talerens Opfattelse bekræftet, at Hjælpekassen naturligvis ikke uden videre kunde bruge Penge i det ene Finansaar, som var bevilget i det foregaaende.

Formandens Forslag vedtoges.

6. (J. Nr. 312—1923). **Opgørelse over Kommunens Tab ved Assistent Friderichsens Besvigelser.**

Fra Kommunebogholderen forelaa følgende Op-
gørelse:

»Da Assistent Friderichsens Dødsbo nu er
sluttet, og den Kommunen tilkommende Divi-
dende er indbetalt i Kæmnerkassen, skal jeg
herved tillade mig under Henvisning til med-
følgende Bilag at give det ærede Udvalg en
Fremstilling af, hvor stort et Tab Kommunen
lider ved Friderichsens Besvigelser:

Udgift:

Bilag Nr.

1. Indbetalinger, der ikke er afleveret til Kæmnerkontoret	104,905. 61
2. Revisionskontoret i Aarhus for kri- tisk Revision af Kasseregnskabet paa Stadsingeniørens Kontor	3,200. 00
3. Overretssagfører Stampe: Honorar m. m.	855. 00
	<hr/>
	108,960. 61

Indtægt:

4. Af Stadsingeniørens Kontor indbetalt den Kassebeholdning, der var tilstede ved Opgø- relsen den 17/11 1921 .	26,243. 04
5. Dividende i Boet	40,981. 21
	<hr/>
	67,224. 25
Tab for Kommunen . . .	<hr/>
	41,736. 36

Da der i 1921—22 og 1922--23 er gjort en
Del Posteringer paa en for Dødsboet oprettet
Konto, og da jeg helst vil undgaa at overføre
Saldoen paa denne Konto til næste Regnskab,
tillader jeg mig at foreslaa, at Bilag 1 paa de
104,905. 61 posteres saaledes:

Idet der allerede er anvist 17,015 Kr. 94
Øre af ovenstaaende Beløb, bedes Resten 87,889

Kr. 67 Øre, anvist til Udgift paa Konto XX 12 (Assistent Friderichsens Dødsbo) og til Indtægt paa Konto XX 12, og af det Beløb, Boet har givet i Dividende, og hvoraf der allerede er anvist 9,693 Kr. 32 Øre, bedes der anvist 31,287 Kr. 89 Øre ($40,981.21 \div 9,693.32$) til Indtægt paa Konto XX 12 (Assistent Friderichsens Dødsbo) og til Udgift paa Konto XX 12.

Ved denne Posteringsmaade vil der paa Konto XX 12 fremkomme en Indtægt paa 12,537 Kr. 77 Øre.*

Tiltraadt af Budgetudvalget.

Toges til Efterretning.

7. (J. Nr. 270—1923). **Anmodning fra Søndre Vægeraad til Justitsministeriet om Fastsættelse af Honorar for Sekretæren og en fast Tilsynsværge.**

Budgetudvalget foreslaar, at Honoraret til Sekretæren sættes til 500 Kr. aarlig og til Tilsynsværgen 150 Kr. aarlig.

Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 263—1923). Indstilling fra Udvalget for Bygninger og Inventar om **Bevilling af Gratiale til Arrestformand J. A. Andreasen for hans Konstitution som Arrestforvarer.**

P. Petersen meddelte, at Politimesteren havde foreslaaet 300 Kr., medens Udvalget ansaa 200 Kr. for passende. Det var naturligvis en Skønssag, og hvis Byraadet mente, at 200 Kr. var for lidt, kunde Udvalget nok gaa med til noget mere.

M. C. Falk foreslog at give ham for de 5 Maaneders Vakance $\frac{5}{12}$ af Forskellen mellem hans og Arrestforvarerens Løn; det var den mest retfærdige Maade.

P. Petersen svarede, at det havde man ikke udregnet, og i saa Fald skulde Udvalget have

Sagen tilbage. Der var ikke Tale om nogen stor Besparelse, idet den afdødes Enke jo havde faaet Løn for 3 Maaneder.

A n d r. C h r i s t e n s e n bemærkede, at det var ingen absolut logisk Slutning, at han skulde have samme Løn som den, der havde Embedet.

M. C. F a l k fandt det rimeligt, da det fremgik af Politimesterens Erklæring, at han havde udført Arbejdet tilfredsstillende.

Sagen gik tilbage til Udvalget for Bygninger og Inventar.

9. (J. Nr. 310—1923). **Fastsættelse af Pension for afskediget Overpolitibetjent S. J. Torp.**

F o r m a n d e n udtalte sin Forbavselse over, at Politimesteren ansatte en Mand som Overbetjent, 2 Aar før han afskedigede ham. Det var ikke at handle rigtigt med Kommunens Penge, for han maatte paa det Tidspunkt vide, at han ikke kunde gøre Tjeneste ret længe.

V a l d. P e d e r s e n var fuldstændig enig med Borgmesteren heri, og det burde betydes Politimesteren, at noget saadant ikke bør ske.

M a r i u s G e e r t s e n spurgte, om det ikke kunde tænkes, at Politimesteren har ment, at naar Manden blev Overbetjent og fik noget lettere Arbejde, kunde han gøre Tjeneste nogle Aar længere.

M. S i m o n s e n: Er Manden ikke 70 Aar!

F o r m a n d e n: Nej, men vi er ikke Herre over, hvornaar Politibetjentene skal afskediges.

Pensionen fastsattes til 3251,11 Kr. aarlig.

10. (J. Nr. 139—1923). **Andragende fra Rengøringskone Karen Christensen om Pension i Stedet for Understøttelse.**

Budgetudvalget mener, at det maa have sit Forblivende ved den i Mødet den 21. Juni truffne Afgørelse.

Indstillingen vedtoges.

11. (J. Nr. 15¹⁹—1923). **Andragende fra K. F. d'Homet om dansk Indfødsret.**

Anbefaledes.

12. (J. Nr. 181—1923). **Byggeregnskab for Blikkenslager Chr. Lorentzens Byggeforetagende paa Skolegade.**

Formanden oplyste, at Udvalget foreslaar at følge Stadsarkitektens Forslag, saaledes at der tilstaas ham et Beløb af 11500 Kr., hvoraf de 11000 Kr. er udbetalt.

Indstillingen vedtoges.

13. (J. Nr. 294—1923). **Besværing fra Beboerne i Vestergade Nr. 23 over Familien Foldager.**

Udvalget for Bygninger og Inventar mener ikke at kunne foretage sig noget i Sagen.

M. C. Falk pegede paa, at der var visse Momenter i Skrivelsen, som gjorde, at man maa-
ske burde henvise Sagen til Værgeraadet.

Sagen tilstilledes Værgeraadet.

14. (J. Nr. 12^{23, 24}—1923). **Indstillinger angaaende Tildeling af Aldersrente.**

Indstillingerne vedtoges.

15. (J. Nr. 333 og 334—1923). **Indstilling fra Aldersrenteudvalget om fast Ansættelse af 2 Funktionærer ved De gamles Hjem.**

Kjeld Sørensen bemærkede, at de nu havde været konstitueret 1 Aar, og saa plejede de at faa fast Ansættelse.

Vald. Pedersen henstillede paa Grund af Lønforhandlingerne at trække Tiden lidt ud.

Formanden foreslog at udsætte Ansættelsen foreløbig i 3 Maaneder.

Formandens Forslag vedtoges.
